12 Ιανουαρίου 2016

τα φώτα των

Πέρασαν οι μέρες οι γιορτινές...

από σήμερα και πάλι στο καθημερινό πρόγραμμα του σχολείου και των καθημερινών δραστηριοτήτων των παιδιών. (έχω μείνει μόνο με τα μικρά στο σπίτι και η αίσθηση είναι λίγο περίεργη μετά από τόσες μέρες πολυκοσμίας).

*Όμορφα περάσαμε... ήρεμα, οικογενειακά, χαρήκαμε ο ένας την παρουσία του άλλου, κάναμε βολτούλες, είδαμε αγαπημένα πρόσωπα. Είχαμε και τις δυσκολίες μας, με αρρώστιες των παιδιών και "πειρασμούς", αλλά στο σύνολο μένει μια γλυκιά ανάμνηση και από τις φετινές γιορτές.Νιώσαμε το νόημα των Αγίων Ημερών- στο μέτρο του δυνατού-...και αυτό αν κρατήσουμε στην ζωή μας, όλα θα είναι πάντα γιορτινά. Όπως είπε η μικρή μου και με εξέπληξε:**"Κάθε Κυριακή είναι Χριστούγεννα, αφού ο Χριστός γεννιέται σε κάθε Θεία Λειτουργία"** ... Τι άλλο να σχολιάσω εδώ;...*

***

Και πάλι στην καθημερινότητα, λοιπόν, στον αγώνα της κάθε ημέρας για τον επιούσιο άρτο, για την φροντίδα των παιδιών, που αν γίνεις μια φορά μάνα, δεν τελειώνει ποτέ... Είναι όμως αυτό ο αγώνας που δίνει νόημα στην ζωή μου, που αν τον κάνω με διάθεση χαράς, με διάθεση δοξολογική, τότε γίνεται πολύ πιο άνετος και ξεκούραστος (παρά τον σωματικό κόπο... "η ψυχική κούραση είναι αυτή που μένει, η σωματική φεύγει"... , μου είχαν πει κάποτε). Είναι μεγάλη η αντοχή της μάνας...

Θυμάμαι ότι, την τελευταία μέρα πριν τις διακοπές των Χριστουγέννω,καθώς έπαιρνα τα παιδιά από το σχολείο, με πλησίασε μια κυρία για να μου ευχηθεί "Καλές γιορτές" και μου είπε: "Καλή δύναμη, τώρα που θα είναι όλα τα παιδιά στο σπίτι"... Ομολογώ πως δεν μου πολυάρεσε αυτή η κουβέντα... Σκέφτομαι πως, αν νιώθω τα παιδιά ως βάρος, τα ίδια το αισθάνονται αυτό και οι αντιδράσεις τους είναι ανάλογες. Χωρίς να σημαίνει ότι δεν κουράζομαι περισσότερο όταν είναι όλα τα παιδιά στο σπίτι (αυτό είναι η πραγματικότητα)... κι όμως ,θέλω να περνούμε όμορφα όλοι μαζί, να μείνουν αναμνήσεις γλυκές στα παιδιά από μέρες γιορτινές, να μην νιώθουν "βάρος", αλλά να αισθάνονται πάντα ευπρόσδεκτα...

Από την άλλη, είναι και κάποια παιδιά που το θέλουν το πρόγραμμα, το ζητούν το σχολείο, μετά από κάποιες μέρες διακοπών. Αρχίζουν να βαριούνται στο σπίτι, ειδικά όταν δεν υπάρχει η δυνατότητα για καθημερινές βόλτες , λόγω καιρού. Δεν το βρίσκω αφύσικο αυτό, αντιθέτως... όλα έχουν τα όριά τους, ακόμα και οι διακοπές αδράνεια δεν οφελεί κανέναν.

(η φωτό από μια χειμωνιάτικη βόλτα στη θάλασσα- εδώ)

***

Θα αρχίσει σιγά σιγά και το ξεστόλισμα του δέντρου, θα μαζευτούν και τα διακοσμητικά (είναι απλή και λιτή η διακόσμησή μας, και έτσι θα γίνει γρήγορα...)

Παλιότερα ένιωθα μια μικρή μελαγχολία όταν περνούσαν οι γιορτές, όταν το σπίτι έπαιρνε την καθημερινη του μορφή, όταν έχανε την γιορτινή του όψη. Πλέον δεν θέλω να αφήνω αρνητικά συναισθήματα να γεμίζουν την ψυχή μου. Δοξάζω τον Θεό που είμαστε όλοι γεροί,που γιορτάσαμε και φέτος, που έχουμε τόσα αγαθά που άλλοι στερούνται παντελώς... Αν φέρω στο νου μου οικογένειες σε άλλα μέρη του πλανήτη,(αλλά και στη δική μας, χειμαζόμενη πατρίδα...) άραγε δεν θα πρέπει να νιώθω ευγνώμων για όλα τα καλά που έχω και για όλα εκείνα (δυσκολίες) που δεν έχω;...

Και για να μην αφήσω τον εαυτό μου να παρασυρθεί από βαριές σκέψεις, και για να στολίσω κάπως το σπίτι με χαρούμενα

χρώματα, έπιασα και έπλεξα λουλούδια με σπάγκο (έχουν μια πολύ ιδιαίτερη , ρουστίκ όψη, πολύ φυσική και ζεστή, κατ' εμέ).

*και έραψα καλύμματα για τις καρέκλες και τα σκαμπώ μας, που τα παιδιά χάρηκαν πολύ (μπορείτε να τα δείτε , μαζί με άλλες δημιουργίες μου, **εδώ**).*

(Η δημιουργία με βοηθά πολύ, γεμίζει τις μέρες τις χειμωνιάτικες που αναγκαστικά πρέπει να παραμείνω "έγκλειστη" , με οφελεί πολλαπλά).

***

Και, όπως έλεγα στην αρχή , πέρασαν οι γιορτές και αρχίζει το ξεστόλισμα, σβήνουν τα φωτάκια, μαζεύονται τα στολίδια. Όλα αυτά είναι επιφανειακά, βοηθητικά για να μπούμε κάπως στο νόημα των ημερών... αλλά δεν γεμίζουν την ψυχή σε βάθος...

Ας κρατήσω , τουλάχιστον, λίγη από την λάμψη της Αγάπης που δεν σβήνει ποτέ... της αληθινής Αγάπης, που έφερε ο Θεός στη γη, που έγινε άνθρωπος για εμάς, ξ

Κ *τον χειμώνα μας, κ*

.

με την αγάπη μου

Αλεξία

Πηγή: momyof6.wordpress.com